

4. (Articolul 5 din) Directiva 1999/44 trebuie considerat drept o normă echivalentă cu normele naționale care sunt de ordine publică în cadrul ordinii juridice interne?
5. Principiul efectivității, nivelul ridicat de protecție a consumatorilor urmărit în cadrul Uniunii prin dispozițiile Directivei 1999/44 sau alte dispoziții sau norme de drept al Uniunii se opun dreptului olandez în măsura în care acesta impune consumatorului-cumpărător o obligație de a invoca neconformitatea și o sarcină a probei cu privire la obligația de informare (în timp util) a vânzătorului despre pretinsa neconformitate a bunului livrat?
6. Principiul efectivității, nivelul ridicat de protecție a consumatorilor urmărit în cadrul Uniunii prin dispozițiile Directivei 1999/44 sau alte dispoziții sau norme de drept al Uniunii se opun dreptului olandez în măsura în care acesta impune consumatorului-cumpărător o obligație de a invoca și de a face dovada că bunul este neconform și că această neconformitate a devenit aparentă în termen de șase luni de la livrare? Ce înseamnă noțiunea „neconformitate care devine aparentă” de la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 1999/44, în special: în ce măsură trebuie consumatorul-cumpărător să prezinte fapte și împrejurări care privesc (cauza) neconformității? În acest sens, este suficient dacă consumatorul-cumpărător invocă și, în caz de contestare motivată, face dovada că bunul achiziționat nu funcționează (bine) sau trebuie să invoce și, în caz de contestare motivată, trebuie să facă dovada că neconformitatea bunului vândut este (a fost) cauza pentru care bunul nu funcționează (bine)?
7. Pentru a răspunde la întrebările precedente este relevant și aspectul că în prezenta procedură doamna Faber a fost reprezentată de avocat în fața ambelor instanțe?

(¹) Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, p. 12, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 89).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 16 septembrie 2013 — Marian Macikowski — Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach/Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Cauza C-499/13)

(2013/C 367/38)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamant: Marian Macikowski — Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Întrebările preliminare

- În lumina sistemului taxei pe valoarea adăugată care se întemeiază pe Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (¹), în special pe articolul 9 și pe articolul 193 coroborate cu articolul 199 alineatul (1) litera (g) din aceasta, este admisibilă o dispoziție de drept național precum articolul 18 din Legea privind taxa pe bunuri și servicii (ustawa o podatku od towarów i usług) din 11 martie 2004 (Dz. U. 2011, nr. 177, poziția 1054, cu modificările ulterioare, denumită în continuare „Legea privind TVA-ul”), care introduce derogări de la principiile generale privind TVA-ul, în special cu privire la subiectele de drept care au obligația să calculeze și să colecteze taxa, prin înființarea instituției contribuabilului, mai exact a unui subiect de drept care are obligația să calculeze pentru persoana impozabilă cuantumul taxei, să o colecteze de la persoana impozabilă și să o achite autorității fiscale în termenul stabilit?
- În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:
 - În lumina principiului proporționalității în calitate de principiu general al dreptului Uniunii, este admisibilă o dispoziție de drept național precum articolul 18 din Legea privind TVA-ul, care prevede, printre altele, că taxa pentru livrarea de imobile efectuată prin intermediul executării silite a bunurilor care sunt proprietatea debitorului sau care se află în posesia acestuia cu încălcarea dispozițiilor în vigoare se calculează, se colectează și se achită de către executorul judecătoresc însărcinat cu aplicarea măsurilor de executare silită, care este răspunzător în calitate de persoană impozabilă pentru neîndeplinirea acestei obligații?
 - În lumina articolelor 206, 250 și 252 din Directiva 2006/112 și a principiului neutralității care decurge din aceasta, este admisibilă o dispoziție de drept național precum articolul 18 din Legea privind TVA-ul conform căreia contribuabilul desemnat în cadrul acestei dispoziții este obligat să calculeze, să colecteze și să achite TVA-ul pentru livrările de bunuri care sunt proprietatea persoanei impozabile sau care se află în posesia acestuia cu încălcarea dispozițiilor în vigoare și care au fost efectuate prin intermediul executării silite, în cadrul perioadei fiscale stabilite pentru persoana impozabilă și în cuantumul sumei care reprezintă rezultatul venitului obținut din vânzarea bunului, din care s-au scăzut TVA-ul și rata de impozitare corespunzătoare, fără a se deduce din această sumă cuantumul impozitului anticipat care trebuie achitat de la începutul perioadei fiscale până la data colectării taxei de la persoana impozabilă?

(¹) JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.